

پرستو احمدی و هشت عضو کنسرت «کاروانسرا» به شلاق و ممنوعیت از کار محکوم شدند

راديو فردا

۲۸/خرداد/۱۴۰۵

پرستو احمدی

دادگاه کیفری استان قم، پرستو احمدی، خواننده، و هشت نفر دیگر از دست‌اندرکاران و نوازندگان «کنسرت کاروانسرا» را به‌طور جداگانه به ۷۴ ضربه شلاق تعزیری، دو سال ممنوع‌الخروجی و دو سال ممنوعیت از فعالیت هنری محکوم کرد.

این دادگاه با استناد به موادی از قانون مجازات اسلامی از جمله ماده ۶۳۸ این قانون و ماده ۷۴۳ قانون جرایم رایانه‌ای، تأکید کرده که این ۹ نفر برای دو سال اجازه هیچ نوع فعالیت صنفی را در امور موسیقی و هنری ندارند و بر اساس حکم، رأی محکومیت آن‌ها نیز باید در رسانه‌های جمعی کشور منتشر شود.

اتهام این هنرمندان در این حکم قضایی، که راديو فردا نیز آن را رؤیت کرده، «جریحه‌دار کردن عفت عمومی از طریق تولید و انتشار محتوای مبتذل و خلاف اخلاق در بستر فضای مجازی» عنوان شده است.

حکم صادرشده در دادگاه کیفری قم بدوی است و در مهلت قانونی قابل تجدیدنظرخواهی است.

پرستو احمدی ۲۱ آذر سال ۱۴۰۳، به همراه گروهی از نوازندگان مرد شامل احسان بیرقدار، سهیل فقیه‌نصیری، امین طاهری و امیرعلی پیرنیا، در کانال یوتیوب خود ویدئویی بدون حجاب اجباری، از «کنسرت کاروانسرا» یا «کنسرت فرضی» را منتشر کرد.

قوه قضائیه جمهوری اسلامی بلافاصله پس از پخش اجرای بدون حجاب اجباری پرستو احمدی، علیه او و سایر عوامل این اجرا اعلام جرم کرد. پس از آن خانم احمدی به همراه احسان بیرقدار، نوازنده پیانو و سهیل فقیه‌نصیری، نوازنده گیتار الکتریک در ۲۴ آذرماه بازداشت شدند اما بعدتر اعلام شد که هر سه نفر آزاد شدند.

در پی انتشار این ویدئو، قوه قضائیه کاروانسرای تاریخی «دیر گچین»، محل اجرای این برنامه موسیقی، را هم پلمب کرد.

دادگاه در بخش اصلی استدلال خود، پوشش پرستو احمدی را «فاقد حجاب شرعی» و «نیمه‌عریان» توصیف کرده است. در دادنامه آمده که موضوع فقط نداشتن روسری یا باز بودن موها نبوده، بلکه به تعبیر قاضی، سر و گردن، دست‌ها و «بخش قابل توجهی از سینه» خواننده نیز در تصاویر نمایان بوده است.

در متن رأی دادگاه آمده است: «آنچه در محتوای تولیدشده مشهود می‌باشد، نامبرده به‌صورت نیمه‌عریان بوده و قسمت‌هایی از سینه و دست‌ها به‌صورت کامل و سر و گردن کاملاً عریان می‌باشد و از نظر دادگاه صدق تصویر قبیحه می‌نماید.»

قاضی این تصاویر را مشمول عنوان «صور قبیحه» دانسته و دفاع متهمان را که باز بودن سر و گردن را برای چنین توصیفی کافی نمی‌دانستند، رد کرده است.

دادگاه همچنین گفته است قانون تعریف حصری و کاملاً مشخصی از «صور قبیحه» ارائه نکرده و تشخیص مصداق آن با توجه به عرف جامعه، شرایط زمانی و مکانی، کیفیت محتوا و شیوه انتشار بر عهده قاضی است.

در رأی تأکید شده که محکومیت متهمان تنها بر مبنای بی‌حجابی پرستو احمدی صادر نشده است. دادگاه نحوه تصویربرداری، قالب اجرای تصویری، ضبط، آماده‌سازی و انتشار گسترده ویدئو در فضای مجازی را نیز در تشخیص عنوان مجرمانه مؤثر دانسته است.

اجرای خانم احمدی همان زمان به فاصله کوتاهی مورد استقبال کاربران در فضای مجازی قرار گرفت و عده زیادی با اشاره به «ایستادگی و شجاعت» او را تحسین کردند.

با این حال قاضی نوشته است موضوع پرونده صرف حضور خواننده بدون حجاب در یک محیط خصوصی نیست بلکه تولید و انتشار اثری است که برای دسترسی عمومی آماده شده است.

به استدلال دادگاه، امکان دسترسی شمار نامحدودی از کاربران، تکثیر، بازنشر و ماندگاری محتوا در فضای مجازی، رفتار را از قلمرو شخصی خارج کرده و به آن آثار اجتماعی داده است.

دادگاه فضای مجازی را دارای «بالاترین ظرفیت برای اشاعه هنجارشکنی» دانسته و گفته است انتشار چنین محتوایی می‌تواند به «عادی‌سازی رفتارهای مغایر ضوابط قانونی» و تضعیف هنجارهای مورد حمایت قانون‌گذار منجر شود.

قاضی در استدلال خود به بازتاب اجرای پرستو احمدی در میان ایرانیان خارج از کشور و حمایت شماری از چهره‌ها و گروه‌های مخالف جمهوری اسلامی نیز اشاره کرده است.

دادگاه همچنین مسئولیت کیفری را به پرستو احمدی محدود نکرده و نقش نوازندگان و عوامل تولید، تصویربرداری، هماهنگی، فراهم کردن محل و انتشار ویدئو را اجزای یک اقدام گروهی دانسته است.

📄 [لینک مستقیم](#) ✓

پرستو احمدی در جریان اعتراضات سراسری «زن زندگی آزادی» در سال ۱۴۰۱ با انتشار قطعه «از خون جوانان وطن» شناخته شد و یک پرونده قضایی هم به همین دلیل برای او تشکیل شده بود.

خانه موسیقی ایران در واکنش به بازداشت عوامل «کنسرت کاروانسرا» و فشارها بر دیگر هنرمندان، خواستار پایان دادن به محدودیت‌ها شده بود.

جمهوری اسلامی از ابتدای انقلاب ۵۷ با وضع ممنوعیت برای خواندن زنان از هرگونه تولید آثار موسیقی با «تک‌خوانی» زنان جلوگیری کرده و تنها حضور در گروه‌های «هم‌سرایی» را برای زنان مجاز می‌داند.

با این حال، و به‌خصوص پس از جنبش «زن زندگی آزادی»، در سال‌های گذشته تصاویری از اجرای زنان در خیابان‌ها منتشر شده و قوه قضاییه نیز با برخی از آن‌ها برخورد قضایی کرده است.

گزارش‌های دیگری نیز از لغو کنسرت‌ها، رویدادهای فرهنگی و همایش‌ها به دلیل حضور زنان به‌عنوان خواننده، هم‌خوان و نوازنده منتشر شده است.

این مطلب بخشی از:

به من بگو

گزارش‌های خبری

بایگانی

اجتماعی

